

Nu eller aldrig

Af Nanna Kalmar

Jeg har ikke tænkt på andet siden i går. Siden jeg overhørte Olivia, Sanne-musiklærers datter, fortælle perfekte Tilde hvilket teaterstykke vi skal lave. Siden Olivia sagde de tre magiske ord.

High School Musical.

High School Musical! Det bobler i min mave, ligesom i går. Jeg kan næsten ikke holde spændingen ud! Selvom vejret er gråt og skolegården fyldt med små vandpytter, kan det ikke ødelægge mit humør. Jeg krydser virkelig fingre for, at jeg skal spille Gabriella. Hun er bare...

"Christian, prøv at se!"

Frederik river mig ud af mine tanker. Ham og Mikkel står ved hver sin stolpe under den overdækkede søjlegang. De griner af mig. Jeg drejer mit hoved. Frederik slipper sin stolpe og laver et ryk med sin krop. Han løber til venstre. Jeg følger efter. Rækker hånden frem, men Frederiks fingre når lige akkurat at snitte stolpen, før min hånd rammer hans ryg.

Øv!

Ud af øjenkrogen kan jeg se Mikkel lave et udfald mod stolpen ved siden af. Jeg sætter af men er igen for langsom. Prøver at få pusten.

"Kan vi ikke... lege... noget andet," pruster jeg.

"Ejiii, nu er du jo fanger," siger Frederik og griner.

"Men I er jo alt for hurtige!" udbryder jeg.

Frederik trækker på skuldrene.

"Kan lille tøse-Christian ikke følge med?" Mikkel laver hundeøjne. Han kigger på Frederik, og de griner højlydt. Jeg forsøger at være ligeglad. Gøre mit indre hårdt som stål. Jeg er ikke tøset. Jeg er Christian. Seje Christian. Ikke tøse-Christian.

Jeg giver Mikkel en lammer.

"Fint," siger jeg, og vi fortsætter.

I resten af frikvarteret løber jeg frem og tilbage. Jeg forsøger at fange Mikkel eller Frederik. Men de er altid hurtigere. Til sidst ringer klokken, og jeg er reddet. Det bobler endnu mere i min mave.

Vi går mod musiklokalet. Det ligger allerøverst i den gamle bygning. Vi skal gå op ad mange trapper. Og jeg er allerede ved at dø af udmattelse fra stolpetik i frikvarteret.

Efter mange trappetrin og med ømme ben når vi toppen. Mine lunger er ved at give op. Men jeg kan næsten ikke stå stille.

Døren til musiklokalet er allerede åben. Vi går ind. Det er halvvarmt, og solen kommer ind ad et skråvindue. Jeg er helt rød i hovedet. En masse musikinstrumenter hænger på væggen.

På gulvet er en masse stole sat i en halvcirkel. Jeg sætter mig ved siden af Frederik og Mikkel.

Sanne-musiklærer er ved at dele papirer ud til klassen. Hun har sin røde bluse på. Den med en stor fugl i midten. Hun er den eneste person, jeg nogensinde har set, der går med en stor fugl på maven.

Lokalet bliver fyldt, og Sanne stiller sig ved halvcirkelens åbning. Hun rømmer sig.

"I dag skal vi snakke lidt om årets teaterstykke," siger hun. "I år er det jer, der skal stå for det, og det bliver en musical!"

Nogle enkelte suk breder sig i mængden. Frederik ruller med øjnene. Jeg bider mig i underlæben. Håber at Olivia fortalte sandheden.

"Vi skal opføre *High School Musical!*" siger hun energisk og breder armene ud.

Jeg forsøger at kontrollere mit åndedræt. Olivia løj ikke! Jeg kigger rundt på mine klassekammerater. Reaktionen er blandede. Nogle har opspilede øjne, mens andre ruller med øjnene. Mikkel og Frederik laver brækbevægelser ved siden af mig.

"Den er jo sygt gammel!" udbryder Sigurd.

Jeg bremser et gisp.

"Ej, jeg gider altså ikke," siger Noah.

Sanne kigger på Noah.

"I skal allesammen spille med."

Noah ruller med øjnene.

"Må jeg gerne spille Gabriella?" spørger perfekte Tilde. Hun smiler sødt til Sanne.

Typisk hende. Hun er altid god til det hele og tror, at hun er den vigtigste i verden.

Mit hjerte banker hurtigere. Gabriella er *min*. Det har været min drøm, siden jeg så den første film. Hun er bare så sej! Gabriella er god til natur/teknik og kan synge. Hun kan bare det hele!

Jeg ser skiftevis på Tilde og Sanne. Jeg håber, at hun ikke bare giver rollen til Tilde.

"Det er meget fint, Tilde," siger Sanne, "men alle skal have muligheden. Hvis man har lyst til at spille Gabriella eller Troy, kan man skrive sig op hér." Hun peger på et stykke papir i sin hånd.

Sanne vender sig om og hænger papiret op på væggen med et stykke tape. Hun vender sig mod klassen og klapper én gang i hænderne.

"Nå, er I klar til at synge den første sang?"

Resten af musiktimen går med, at Sanne lærer os temasangen. Jeg skæver hele tiden til papiret på væggen. Det kræver al min viljestyrke ikke at tage blyanten og skrive mig på som Gabriella. Indtil videre kan jeg kun se tre navne på listen. Perfekte Tilde er én af dem.

"Ej, skal vi helt seriøst lave *High School Musical*? Den er så dårlig," siger Frederik.

"Ja seriøst," siger Mikkel og laver bræklyde.

De kigger begge på mig, med et vurderende blik.

"Ja, sikke en lortefilm," siger jeg, og hader mig selv for det.

De smiler begge to.

Jeg er nødt til at være seje Christian, når jeg er sammen med Frederik og Mikkel. Den der elsker fodbold. Ikke den der går til ballet i fritiden. Den der hader *High School Musical*. En Troy og bestemt ikke en Gabriella.

Hvis jeg ikke er sådan, vil de så være sammen med mig? Vil de så kunne lide mig? Vil vi så kunne lege stolpetik i frikvartererne?

Helt klart ikke.

Jeg må bare finde en måde at skrive mig på listen. Uden at de opdager det.

"...tere stykket?" Frederik kigger på mig.

"Hvad?" Jeg rykker mit hoved mod Frederik. Han sukker.

"Jeg spurgte bare, om du vil være med til at sabotere stykket? Når vi nu alligevel *skal* være med." Han skæver mod Sanne.

"Hvorfor?" spørger jeg. Jeg kan allerede ikke lide, hvad jeg hører.

"Hvorfor ikke?" Frederik griner. Hans grin er som en knytnæve i min mave.

Hvorfor kan jeg ikke bare have dette for mig selv?

Klokken ringer, og de andre skynder sig ned fra musiklokalet. Frederik kigger på mig.

"Jeg skal lige noget," siger jeg.

Frederik løfter det ene øjenbryn, men går ud af lokalet.

Sanne sidder stadig ved klaveret. Travlt optaget af sine noder.

Jeg kigger mig til begge sider. Kysten er klar.

Jeg sniger mig hen til papiret på listesko. Skæver hele tiden til Sanne. Hun opdager ikke noget. Jeg tager blyanten, der ligger på gulvet. Knuger den i min hånd. Trækker vejret dybt.

Du kan gøre det.

Jeg hæver blyanten mod listen under Gabriellas navn. Skriver mit navn med lille skrift.

C-H-R-I-S-T-I-

"Øh, har du læst, hvilken rolle du skriver dig på?" spørger Sanne. Blyanten laver et lille hop, der forvandler i'et til et l.

Jeg bider mig i underlæben.

"Ja," siger jeg. Jeg stirrer på papiret og ikke på Sanne.

"Er du sikker? For der står altså Gabriella og ikke Troy."

Jeg tager en dyb indånding.

"Nårh jo," siger jeg halvhjertet.

"Nu skal jeg." Sanne tager et viskelæder. Visker mit navn ud og skriver det under Troy.

"Sådan."

"Tak," siger jeg stille.

"Nå, jeg skal låse nu," siger Sanne og tager papiret.

Jeg nikker og går ud. Kigger mod papiret. Kigger ned i jorden.

Frederik og Mikkel er ingen steder at se i skolegården. Jeg sætter mig på en bænk, og sparker til en sten. Den triller ned i en vandpyt.

Det var det. Jeg har misset min chance. Ingen Gabriella til dig, Christian.

Jeg sukker og går.

På fodboldbanen er Frederik og Mikkel i gang med at vinde over fem elever fra 2. klasse. Frederik har bolden. Han fælder Oliver fra 2. og løber mod målet. Så skyder han.

"Måååål," råber Frederik. Han har armene i vejret.

Mikkel løber hen og giver ham en highfive.

Jeg får øjenkontakt med Frederik og Mikkel. Giver dem en thumbs-up og går hen til dem.

"Vil du være med?" Frederik peger mod bolden.

Jeg går ind på banen.

Frederik er en total egotripper. Når han får bolden, løber han selv med den. Hele vejen til mål. Tænker slet ikke på at skyde til os andre.

"Jeg er fri!" råber jeg.

Frederik løber mod en hær af 2. klasser. Han smiler og lossrer bolden op i luften. Den hopper over 2. klasserne. Lander i mål.

"Måååål!"

Da kampen er slut, står det 7-0 til os. Mikkel har stået for et af målene. Frederik har scoret de andre. De havde ikke brug for mig. Jeg har ikke haft bolden et eneste sekund i kampen. Det er nok bare fordi, jeg er dårlig til fodbold.

Jeg får en klump i halsen. Det eneste jeg kan tænke på er *High School Musical*. Og hvordan jeg missede min chance. Min eneste chance.

Ikke græde. Ikke græde.

Jeg knuger mine hænder.

Frederik ler og giver Mikkel en highfive.

"Jeg synes ikke, at *High School Musical* er en dårlig film," siger jeg lavt. Kigger ned i jorden.

De andre hører mig ikke. De har for travlt med at highfive.

Klokken ringer. Mikkel samler bolden op. Vi går sammen mod klasselokalet. Jeg går lidt bag de andre.

Da vi når skolegården, er nogle af vandpytterne væk. Skyerne er blevet mere hvide og solen er fremme. Vi drejer til venstre for at gå til vores klasselokale. Ud af øjenkrogen ser jeg Sanne. Jeg bider mig i læben. Tænker på, hvad Mikkel og Frederik sagde. Hvad de vil sige.

Jeg synes ikke, at *High School Musical* er en dårlig film.

Mit hjerte begynder at banke. Har jeg fået en chance til?

Men Mikkell og Frederik står ved siden af mig. De vil kunne høre hvert et ord. Vil de ikke være venner med mig, hvis jeg gerne vil spille Gabriella? Vil de synes, at jeg er mærkelig?

Sanne bevæger sig mod os.

"Jeg synes ikke, at *High School Musical* er en dårlig film," siger jeg højt.

Frederik løfter det ene øjenbryn og kigger på mig.

"What, du er random Christian," siger han.

Jeg tager en dyb indånding. Kigger på Sanne, der kommer tættere på.

"Hej Sanne," jeg løfter min ene hånd. Hun kigger på mig og stopper op.

Mikkell og Frederik kigger på mig med et underligt blik.

Du kan godt.

"Jeg tænkte på... ja, om jeg... om jeg måske kunne spille Gabriella i stedet for Troy?" Jeg trækker på skuldrene.

Jeg kigger kun på Sanne. Tør ikke at kigge til siden mod Mikkell og Frederik. Hun løfter det ene øjenbryn.

"Ja, det kunne du i princippet godt, tænker jeg." Hun trækker på skuldrene. "Er du sikker?"

Jeg nikker.

Ja, jeg er helt sikker.